Quelle: https://manuscripta.at/?ID=26202
Copyright: Admont, Benediktinerstift

sunt in dicendo epylogi quã exordium. In his enim
dicentis sollicitudo finit. in illo incipit. Iceirte sic. Qui
incipit audire sermonẽ & ad ꝓceptorẽ uadit in ꝓncipio ẽ.
q̃ v̄ extrema audit ẽsũmatus est atq; ꝓfectus. s; & hoc in
intellegi potest. Dum in isto selo sumus omne q̃d scimus
ꝓncipiũ est. cũ aut uenerit q̃d ꝓfectũ est innouissimis &
in ẽsũmatis erimus. Hebreus ita hunc locũ sequenti
uersiculo disserit. Melius ẽ finẽ te ẽsiderare negotii q̃.
principiũ. & patientẽ esse quã impatientie furore raptari.
Disceimus quoq; ex hac sententiola nullã in hominib; sapi
entiã esse. cũ melius sit tacere quã ploqui. & quia cum
fuerit finita oratio intra semetipsũ recogitat auditor
q̃d dictũ sit. cũ aut ceperim loqui necdum q̃d intulerit
is acceptit. Melior est patiens sup excelsũ spũ. Quia
supius iam ẽcesserat dicens. melior ẽ ira quam risus.
ne putaremus iam q̃ est in passione laudari. nunc p̃
cepit iã penitus esse tollendã. Ibi enim pcorreptione in
peccantes & erudtione in minores iam posuit. hic v̄
impatientiã refrenauit. Patientia autẽ ñ solum in angu
stiis s; in leioribus necessaria ẽ. ne plus quã concederet exal
temur. Videtur in & q̃ nunc excelsus appellat spũ. in
euglio paupi spũ esse ẽtrarius. q̃ & cũ beatitudine ponit.
Ne festines in spũ tuo ut irascaris. quia ira in sinu stultor
requiescit. Non q̃ ẽcedat tardius irascendũ ideirco nunc
dicit. ne festines in spũ tuo irasci. s; q̃ cũ furens & recens
fuerit ira dilata facilius sedetur & possit finiri. Et quia
semp ira uincta supbie est desiderans ultionẽ. meliorẽ
supra patientẽ dicit esse quã ei q̃ excelsus est spũ. &
nunc signũ insipientie dedit. quia quãuis aliq̃s potens